

V břevnovském hostinci U kaštanu se už v předminulém století děly věci. Ostatně růže, které místní kaštan tehdy vyplodil, se nám každé čtyři roky připomínají na billboardech. Někdejší popěvky se již Kaštanem nerozléhají, vystřídaly je hity jiné, ačkoliv se hudební historii, i když ne tak dřevní, také nevyhýbají, a internacionalismus tu nahrazuje world music. Kde je Kaštan, už jsme zapomněli, vid' Tomáši Pohle, ale nakonec jsme jej spolu s diváky tradičního velkého koncertu [My3.avi](#), v pátek, 23. září, našli. Sál praskal ve švech, a na minimálně čtvrtinu obecnstva zbyla jen místa k stání.

Pokud bych měla jmenovat některou ze skupin našich žánrů "skokanem roku", titul by jistě získali My3.avi. Po několika měsících od svého vzniku na sebe upozornili v loňských předkolech Porty a na konkurzu Zahrady a letos již sbírali prestižní interpretační sošky na obou Portách, v Jihlavě a v Ústí nad Labem, kde korunovali vítězství i Portou autorskou. Jen Zahrada jim "bránu" zatím neotevřela?

V čem tkví úspěch muziky čtyř mladých mužů a jedné dívky? Čím si získali porotce a diváky, samozřejmě i v Kaštanu? Myslím, že to je mimořádná schopnost tvořit písničku, která splňuje všechny její atributy. Původní My3, tedy Honza Špalek (kytara), Kuba Vlachynský (baskytara, kytara, foukačka) a Jíra Horecký (trubka, perkuse, flétna a komp) souběžně působí v popu, a

Jiří Horecký

foto: Tomáš Pohl ©

přinesli si odtud základní předpoklad, umění napsat chytrou napadnutou melodii. V textech již folkově vyprávějí příběhy nebo vystihují pocity či náladu barvitým, srozumitelným jazykem. To vše v čistém, průzračně svěžím aranžmá a s výrazově bohatým přesvědčivým zpěvem Honzy Špalka, který vezme za srdce. Hraje svůj původní repertoár. V melodiích a rytmech i v textech nalezneme inspiraci různými hudebními vlivy a styly, ovšem pouze v charakteristických rysech pro určitý žánr, pojetí je již zcela vlastní se specifickým my3.aviovským zvukem, s již zmiňovanou výtečnou trubkou, houslemi Klárky Houskové a Honzou Výborným za perkusemi a bubínky. Ze všech písní, ať je to v uvozovkách lidovka, trempírna, swingovka, countryovka, častuška či cikánská píseň, je cítit v projevu vroucnost i šibalství, úcta i nadhled, vtip i hravost, a pro celkový dojem mě nyní nenapadá jiné pojmenování než "milost".

Hravost a vtip se vinuly i celým představením v Kaštanu, neb koncert "protkaný hosty", jak znělo v oficiální pozvánce, působil jako barevná divadelní revue. Jednotlivé písňové bloky byly koncipovány tématicky a vizuálně dotvořeny kostýmy. Jen na srozuměnou: Ty písňové převleky nepotřebují, to jen My3.avi si hráli a hráli.

Na úvod ještě "v civilu" zahájili folkově *Margot a Pocitovou* z dob, kdy byli jen My3, a pak spustili "záhoráckým" mužským sborem svou první "lidovku"

Spadnul jsem do vody

s Kubíkovým kytarovým cimbálem a Jírovou flétnou. "

Kdo jste byli na našem minulém koncertě, jste avi, vy kteří jste tu dnes poprvé, už jste také avi.

Seznamte se

," přivítal všechny přítomné diváky - hosty - původce mluveného slova Honza Špalek. Hosté si mohou s kapelou i zazpívat. Třeba jako

Míša Hájková

. Připravila si dvě jejich písničky

Telefonní

a

Na vlnách

a vetkala se do programu jako první host.

Václav Pumr

se s kapelou tu a tam objevuje, ale tentokrát poprvé jako sólista s kytarou. Dvě písničky, snad prvotiny, s pokusem o satiru (

Big bradr tě vidí

) zatím nijak nevybočují z tvorby začínajících písničkářů, ovšem Václav je majitelem zajímavého, zvukného hlasu.

Další část koncertu navodila atmosféru dokonalé elegance a šarmu první poloviny minulého století. Pánové v oblecích a s klobouky se ocitli *V kůži Oldřicha Nového*, v písni, která jim přinesla i portovní úspěchy. A s nimi dívčí trio

Bluestone

v blankytně modrých róbách.

Hm, ach ty jsi úžasná

, přidali dobovou píseň pro autentické přiblížení idyly stříbrného plátna. Jinou filmovou hvězdu připomněla píseň

Nataša

v podání malé

Moniky

, neustálého hosta My3.avi, talentované jedenáctileté zpěvačky s již nedětským hlasem, známé také z pražské TP. Její Podzim jen umocnil nostalgickou náladu vzpomínek na běh času.

Honzík ještě připomněl další úspěšnou píseň letošních soutěží, "cikánský" duet plný horoucího citu

Černý půlměsíc

Součástí koncertu se stalo zajímavé pojednání *O původu pojmu karát* užívaného v souvislosti s ryzostí zlata, které si přichystal další avi, pan

Karel Výborný

. Cimrmanovsky seriózní a detailní přednáška s názornými tabulkami, ilustracemi a fotografiemi poskytla posluchačům cenné informace, kolující lusk keratia s plodem váhy jednoho karátu se přednášejícímu nakonec šťastně vrátil.

Noční košile, pruhovaná pyžama, župan, oděv téměř intimní na důkaz faktu, že se My3.avi v Kaštanu cítí jako doma. Jen trochu záhadně na hlavinkách kulichy. Proč? "*Kterou píseň nyní zahrajeme* ?" zněla soutěžní otázka. Jedna z avi v hledišti

Kytarová sekce My3.avi a Bluestone

foto: Tomáš Pohl ©

odpověděla správně, neb uhádla píseň *Kulíšek* a byla odměněna. Demáčkem, My3.avi zatím CD nemají. Ale těšit se už můžeme, součástí výhry na Portě byl i zisk nahrávacích frekvencí. Pak už Jíra kliknul na počítač a roztepal tlukot srdce, který vroucí milostnou píseň pro Kulíška provází. V nočním úboru lze uskutečňovat i sny. Například o tom, jak jednou sjet ze silnice v písni

Rozjedem se autem po polích. Jen pozor

na ten výmol!

Do

říše snů patřila

i Kubova santanovská kytara v

Izolovaném drátu

. *Vletílo ptáčka do mojej fujáry, a já sa bojím, že huž ju nesprávím*

? zapěl opět mužský sbor a primáška Klárka vystříhla snové "husličky".

Bluestone, dívčí vokální trio báječným trojhlasem zapělo pěti evergreenů acapella a pak na spoře osvětlené jeviště vešli drsní kaubojové a "Calamity Claire" s kolty proklatě nízko, aby nám

připomněli, že máme tu čest s letošní nejlepší "portskou tramskou" kapelou. Ačkoliv tramská *Tramská*

v Ústí jako poděkování za zisk Port příliš přivítána nebyla, a není to vinou té písně, nýbrž očekáváním vítězného "Oldy", v Kaštanu potěšila všechny. Prvoplánově rozhodně nepůsobila nová píseň o prezidentu planety

Juppiter

, jak by se na první pohled zdálo. Kapela se naplno vydováděla ve svižné hitovce

Kauboj Džou

, jak vystřižené z filmové parodie, s excelentními výlety do různých hudebních žánrů v sólech na trubku a housle.

Odcházím

, zapíval Honza Špalek, už nejen jako drsňák v kostkované košili, ale rozchodem s velkou láskou zasažený ale smířený mládenec:

Odcházím zas o kus dál, tady už mám status nepozván, tady už se cítím poněkud nadbytečným, u vozu kolem pátým, sluníčkem osmítečným.

Ne, nebojte se, nekončilo se smutně, kaubojové a girls zmizeli, aby se vrátili jako molodci a děvčičky ve vypalovačce *Na Volze* (Volume vohul) podporované kompem s roztleskávačkou Klárkou, a estrádu zakončili milostným příběhem

Mastur a

Bace

, který

poněkud odlehčili skutečností, že jej zpívali z playbacku. Po více než dvou a půl hodinách se rozloučili už zase v civilu písní

Koncert končí

?Bylo znát, že divákům i kapele je to tak trochu líto? Lízátka pro potěchu jsme si pro připomínku pěkného večera odnesli všichni.

Co říci závěrem? My3. avi jsem letos na různých festivalech potkávala často, většinu písní jsem už znala, a proto jsem se na samostatný koncert velmi těšila. Snad už jste z výše napsaných řádek poznali, že jsem byla velmi spokojená. Chválím kapelu za dramaturgicky promyšlené vystoupení s překvapeními i gradací, pro mne jedno z nejnádhernejších v letošním roce, za dobrou propagaci, která doslova přeplnila hlediště, a za pokoru, s jakou ke svému hraní i k divákům přistupuje. Jen jednu připomínku bych přece jen měla. Při takové délce koncertu bych se přimlouvala za krátkou přestávku. Možná, že někteří z diváků (nejen já) měli v poslední třetině problém jako ten chlapeček v povídce Š+G Moje jízda tramvaj: "*Nevim jak vy, ale já se poč?*" :-)))